

Nacional

S'incrementa el nombre de ciutadans que passen gana

Amb les donacions al Gran Recapte, el Banc d'Aliments podrà atendre 240.000 persones

El govern crearà un fons per retirar l'amiant

El president Aragonès promet 10 milions d'euros per eliminar aquest material del país

POLÍTICA A SIS MESOS DE LES MUNICIPALS

Municipals a la vista

FITA • Quan falta tot just mig any, els partits ja preparen una cita que serà també una revàlida per al govern en minoria i per als exsocs de Junts **DUEL** • ERC i el PSC, possibles aliats pel pressupost, seran els grans rivals a la conurbació barcelonina

Òscar Palau
BARCELONA

El 28 de maig del 2023, falta mig any i un dia, és la data fixada per a la celebració de les properes municipals, i els partits ja han engegat plenament la màquina preelectoral, fins al punt que han presentat la majoria dels candidats a les principals ciutats i ja hi treballen per tancar el programa i les llistes. Seran les primeres eleccions que hi haurà a Catalunya, si no passa res abans, des dels comicis al Parlament del febrer del 2021, organitzats encara sota una pila de restriccions per les repercussions de la pandèmia, i obriran un cicle que ha de continuar l'hivern següent amb les estatals i el maig del 2024 amb les europees. Això, si entremig no hi ha uns altres comicis avançats al Parlament, que d'entrada tocarien l'hivern del 2025.

En tot cas, més de dos anys després de l'última convocatòria —que políticament estan sent convulsos en clau interna per les baralles de l'independentisme que han acabat amb el trencament de la coalició de govern—, la cita tornarà a mesurar el suport a les diverses forces en l'únic lloc on de debò es pot mesurar, que és a les urnes. Per això, tot i l'especificitat de les municipals

que fa que els seus resultats siguin difícilment extrapolables per treure'n conclusions generals, el 28-M apareix en l'horitzó no tan sols com la votació que toca per renovar la composició dels ajuntaments i el conjunt del món local, sinó també com tota una revàlida per a l'executiu en minoria d'ERC. I, és clar, també per prendre el pols a l'oposició. Aquest cop, doncs, a diferència de les últimes convocatòries, entre els principals arguments de la campanya sembla que perdrà punts el paper que poden tenir per al procés independentista, tot i que evidentment les administracions locals (i els altaveus que donen per arribar a més gent) continuen tenint una gran rellevància en les aspiracions nacionals, i per això possiblement els partits també hi faran al·lusions per atacar-se mútuament. Però la principal lectura col·lateral que els actors faran dels resultats aquest cop possiblement no serà en clau de termòmetre de l'independentisme, sinó de recorregut de la legislatura catalana.

Pressupost i eleccions

De fet, la continuïtat que pugui tenir el govern en minoria dependrà en bona part de les municipals, però també de l'aprovació o no d'un pressupost per al

2023, front en què aquesta setmana ja ha estat immers de ple l'executiu un cop superats els temes que tenia oberts a Madrid. I aquesta altra negociació també vindrà en bona part condicionada per la proximitat del 28-M, ja que tots els grups implicats admeten que qualsevol fotografia d'un acord pressupostari, si arriba, s'ha d'allunyar tant com sigui possible de la propera cita electoral per evitar que la resta de forces ho utilitzin com a munició en campanya.

Aquesta consideració és especialment vàlida per a un eventual pacte entre ERC i el PSC —que, si s'ha de produir, electoralment interessa a tots dos que sigui al més aviat possible—, ja que trencaria blocs en clau de país per primer cop en més d'una dècada de procés, i podria ser impopular entre part de l'electorat. Però és que, a més, els dos partits saben que al maig seran els principals rivals en la majoria de les ciutats més poblades, i de cap manera volen que se'ls percebi com a potencials socis estables. I és que, en el marc de l'estratègia d'ampliar la base i penetrar en feus fins ara hermètics al sobiranisme, ERC s'ha fixat com a gran objectiu millorar resultats a l'àrea metropolitana, on ja va obtenir molt bones xifres el 2019, i mirar de

fit a fit un PSC que fins llavors havia estat en general l'amo i senyor del "cinturó roig" —amb l'excepció dels comuns de Colau a Barcelona, del PP de García Albiol a Badalona i, històricament, de CiU a Sant Cugat—, però que ara ja hi veu seriosament amenaçada l'hegemonia, si bé el partit manté una dinàmica favorable en les enquestes. En aquest sentit, l'elecció per part d'ERC d'un personatge mediàtic com Gabriel Rufián com a candidat a Santa Coloma, on és gairebé impossible que discuteixi el triomf al PSC, s'interpreta més com un missatge vàlid per al conjunt de l'àrea metropolitana: que els republicans aposten fort i hi volen fer forat.

Barcelona i Junts

La de Barcelona, en tot cas, serà un cop més la mare de les batalles, amb tres grans opositors a l'alcaldia —Ernest Maragall (ERC), Ada Colau (En Comú) i Jaume Collboni (PSC), en l'ordre del 2019— i el possible retorn d'un quart pretendent que encara no ha fet oficial el pas, l'exalcalde Xavier Trias (Junts), però que si es confirma pot tenir-hi molt a dir i afectar de retruc les expectatives de la resta. Ja es veurà, perquè, en sentit contrari, de fet, també és una incògnita com la ruptura del govern aquesta tardor pot

influir en el resultat de les municipals. El sector de Junts que va advocar per quedar-s'hi adduïa com un dels principals arguments que el seu es deixaria de percebre com a partit de govern, i deixaria els alcaldes i càrrecs locals orfes de referents a la Generalitat, on es decideixen qüestions bàsiques per als ajuntaments. Certament això pot passar, però no és menys cert que les dinàmiques de les municipals són tan específiques —n'hi ha tantes com municipis a Catalunya, 947— que no és clar fins a quin punt acabarà afectant els candidats de Junts.

Potser els perjudica més, en aquest sentit, la divisió del món exconvergent, ja que el PDeCAT presentarà una marca blanca pròpia amb què mirarà de sobreviure a les institucions locals —precisament la sortida de Junts del govern ha revifat les seves expectatives— i en molts municipis competirà per primer cop amb candidatures de Junts. Una divisió que, de retruc, podria beneficiar ERC, que en els últims anys ha fet un salt de gegant a les institucions i ja es percep plenament com a partit de govern. Els republicans ja es freguen les mans. ■

L'APUNT

Campanya vital per al 25,9%

M. Sardà

La taxa de pobresa de Catalunya se situa en el 25,9%, segons l'Idescat. Aquest percentatge indica que gairebé dos dels 7,7 milions de ciutadans del país no tenen les necessitats bàsiques cobertes, i per això ens honra a tots plegats que s'organitzin campanyes com el Gran Recapte, que tot i que sempre acaba assolint els seus objectius tan sols podrà arribar a una minsa part dels

qui pateixen aquesta greu situació de vida. Els contrastos són espectaculars en la natura però no pas en la societat, que hauria de virar cap a un equilibri entre ser capdavantera en ciutats intel·ligents, innovació i tecnologia, i fer que les persones puguin viure d'una manera realment digna. I aquest és un repte en què tothom hi pot posar el seu gra de sorra.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

A l'esquerra, els tres grans candidats a Barcelona, Jaume Collboni, Ada Colau i Ernest Maragall. Al costat, altres noms: Xavier Trias (Junts), Gabriel Rufián (ERC), Gemma Geis (Junts) i Rubén Viñuales (PSC), exmembre de Cs candidat a Tarragona ■ ARXIU

Lluites més enllà de l'àrea metropolitana

Més enllà de l'àrea metropolitana també hi haurà molts duels interessants. A Lleida i Tarragona ja es veurà si ERC consolida les alcaldies arrabassades el 2019 al PSC, que hi tornarà a ser el gran rival després d'haver purgat quatre anys a l'oposició. A Girona, Junts ha elegit Gemma Geis per mantenir el seu gran feu avui, en disputa sembla sobretot amb un conglomerat d'esquerres liderat pel cupaire Lluç Salellas, que veu possibilitats d'alcaldia. En tot cas, a la resta del país la diatriba serà sobretot entre ERC i Junts, com és habitual. Al món rural, així, hi haurà en joc el triomf en nombre d'alcaldies, que els postconvergens, hegemònics històricament, van conservar ja per poc el 2019 (370 a 360). Aquesta batalla, en tot cas, es viurà amb especial intensitat en ciutats mitjanes com ara Manresa, Tortosa, Figueres i Igualada, on els republicans –que en nomenar el *sottogoverno* han estat molt curosos de no desvestir els seus actius locals– presenten en principi la vicepresidenta del Parlament, Alba Vergés. D'altra banda, l'adeu d'alcaldes de notable trajectòria com el demòcrata Carles Pellicer a Reus, la juntaire Anna Erra a Vic i el socialista Josep Mayoral a Granollers també crea incògnites i fa que el panorama passi a ser molt més obert.

Taigo
Totalment Tècnic

T-Cross
Tants Temes

Tiguan
Tot Temperament

T-Roc
Tremendament Trendy

Gamma T de Volkswagen

Gamma T de Volkswagen (Taigo, T-Cross, T-Roc i Tiguan) consum mitjà WLTP (l/100 km) de 5,1 a 8,3. Emissió CO₂ WLTP (g/km): de 123 a 188. Models visualitzats Volkswagen T-Cross Sport amb opcionals, Volkswagen Taigo R-Line amb opcionals, Volkswagen T-Roc amb opcionals i Volkswagen Tiguan Urban Sport amb opcionals.

Autopodium
Girona, Figueres,
Sant Feliu de Guixols,
Mont-ras, Olot,
Lloret de Mar
www.autopodiumvw.com

POLÍTICA A SIS MESOS DE LES MUNICIPALS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

A consolidar-se com a força hegemònica

▣ Vol disputar al PSC el poder a les àrees metropolitanes, amb Rufián d'estendard ▣ Amplia a EUiA el llistat de socis

Òscar Palau
BARCELONA

Amb una feina interna de formigueta que no ha cessat, ERC va fent passos cap a les eleccions municipals i ja ha triat 190 candidats en assemblea local, més d'un centenar en els últims sis mesos, entre els quals tots els de les principals ciutats. El partit, un cop més sota el paraigua Acord Municipal (AM), aspira a almenys igualar les 802 candidatures de l'última cita i vol consolidar-se el 28 de maig com a primera força municipalista en nombre de vots (822.107) i regidors (3.114), i ser-ho ara també en nombre d'alcaldies, en què el 2019 va ser lleugerament supera-

da per Junts (370 a 360).

ERC té una presència força homogènia arreu del país, però vol posar la banya el 2023 a les àrees metropolitanes de Barcelona i Tarragona, on ja va obtenir bons resultats el 2019 i creu que té opcions de millorar-los el 2023, fins al punt de pretendre "plantar cara" i fins i tot "presentar batalla de debò" al PSC en molts dels seus feus tradicionals, segons fonts del partit. Tot i que finalment no hi ha pogut governar pel suport de Manuel Valls a Ada Colau, Ernest Maragall va guanyar llavors a Barcelona i aspira a repetir-ho ara, per poder ser aquesta vegada alcalde. El principal estendard del partit en aquestes zo-

nes, però, és Gabriel Rufián, triat alcaldable a Santa Coloma de Gramenet en una maniobra que entronca amb el procés d'obertura que Oriol Junqueras ja va iniciar el 2011 a Sant Vicenç dels Horts, i que es vol que amb el mediàtic portaveu al Congrés tingui un efecte crida molt més enllà, a tot l'electorat de l'històric cinturó roig.

També destaca, en la mateixa línia, el nou alcaldable a l'Hospitalet de Llobregat, Jaume Graells, ex-regidor del PSC que en va marxar després de denunciar-hi un cas de possible corrupció. Per facilitar el creixement, els republicans destaquen els acords a què ja han arribat en diversos municipis metro-

L'exsocialista Jaume Graells, en la presentació com a alcaldable d'ERC a l'Hospitalet ■ ACN

politans per sumar-hi actius d'Esquerra Unida i Alternativa (EUiA). Els responsables, a més, destaquen l'aposta per la integració, amb candidats d'origen uruguaià com Gabriel Fernández a Sabadell o marroquí, com el jove Soulimane Messaoud a Martorell. A més, aspiren a repetir alcaldia a Sant Cugat amb Mireia Ingla.

Més enllà de la primera corona, ERC aspira a retenir les alcaldies de Lleida, amb Miquel Pueyo; Tarragona, amb Pau Ricomà; Manresa, amb Marc Aloy o Figueres, amb Agnès Lladó. També creuen que po-

den tenir bons resultats a Girona amb Quim Ayats, a Tortosa amb Xavier Faura i sobretot places on es veuen amb opcions d'alcaldia, com Reus amb Noemí Llauredó, presidenta de la Diputació de Tarragona, o Vilafranca amb la saba nova de Pere Sàbat.

El partit concentra ara els esforços a acabar de lligar els municipis més petits, si bé admet que en molts, els de menys de 2.000 habitants, no s'hi posarà fins passat festes, ja que les dinàmiques són diferents i el procés és més àgil en no haver-hi seccions locals en molts ca-

sos. En tot cas, entre els principals reptes que es fixa ara hi ha presentar-se a totes les capitals de comarca, la qual cosa voldria dir fer candidatura també al Pont de Suert i Vielha, on no va estar el 2019.

ERC, que al febrer farà una convenció municipalista per acabar de preparar la cita, està presentant ja arreu el programa marc que ha preparat, que nodrirà els programes electorals locals i que es coordina de ple amb les "revolucions transformadores" que ja està mirant d'implementar també des del govern de la Generalitat. ■

Enfortir-se amb aliances més enllà de l'àrea metropolitana

▣ Confluència amb Podem per reforçar alcaldies i passar de 165 a 200 llistes

Jordi Alemany
BARCELONA

Catalunya en Comú i Podem han refet ponts per a aquestes eleccions municipals després dels mals resultats per separat del 2019. Els objectius, amb Barcelona com a pal de pal·ler amb Ada Colau de cap de llista per tercera vegada, són consolidar i reforçar alcaldies com les de Montca-

da, el Prat de Llobregat, Sant Feliu o Santa Perpètua de Mogoda, a més de recuperar presència en municipis capitals com Manresa, Vilanova i la Geltrú, Girona, Reus, Terrassa —avui hi presenten la candidata Agnès Petit, després de perdre sis regidors i quedar-se sense representació el 2019— o Sant Cugat del Vallès, que els permetrà tenir més representació als ens supramunicipals. Però els comuns també aposten per tenir candidatures "estratègiques de país" i entrar a poblacions de la Selva Marítima, continuar creixent a

les Terres de l'Ebre o impulsar-ne a l'Alt Pirineu, com fan a Rialp o Sort.

Ho explica el coordinador de política municipal, Lluís Moreno, que posa xifres al procés metodològic i de planificació que estan duent a terme i que ha d'acabar al febrer amb un primer gran acte preelectoral un cop acabat el programa marc i la formació de lideratges. La voluntat és ampliar els 276 regidors que ara tenen per separat Catalunya en Comú (258) i Podem (18) fins a arribar als 300 i, per aconseguir-ho, també volen augmentar el

nombre de llistes i passar de les 165 del 2019 a les 200, fent un esforç per aliar-se amb candidatures municipalistes, com treballen a Begur, respectant la seva autonomia per augmentar la seva participació actual en 37 governs locals.

Uns governs que prioritzen d'esquerres havent superant la polarització de vot dels anys de "procés" i que reconeixen que els va castigar electoralment. En la cursa de les municipals bona part del discurs el centraran a destacar la seva aportació al govern de l'Estat. ■

Ada Colau en la jornada municipalista del juny ■ ECP

POLÍTICA A SIS MESOS DE LES MUNICIPALS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

junts JUNTS PER CATALUNYA

Lluita aferrissada amb el PDeCAT per candidats i drets electorals

■ Junts preveu haver proclamat 450 candidatures abans de final d'any ■ Barcelona, Girona, Lleida i Reus, en el punt de mira ■ La convenció municipalista, el 28 de gener

Emili Bella
BARCELONA

Junts per Catalunya es proposa tenir proclamats 450 candidats a les municipals abans de final d'any, entre els quals, els dels municipis més grans del país. L'objectiu final és presentar-se a més de 800 localitats i ampliar el nombre de llistes respecte a la coalició liderada pel Partit Demòcrata el 2019. En aquesta ocasió, el partit de Laura Borràs i Jordi Turull en liderarà una sota un paraigua que encara no té nom –es preveu registrar-lo abans del febrer–. Per la seva part, el PDeCAT ja ha engegat la seva nova coalició, amb el nom de Pacte Local, després que Àngels Chacón abandonés el projecte Centrem. En disputa hi ha, d'una banda, bosses de municipis aglutinats a Impulsem Lleida o Impulsem Penedès. “Hi estem negociant i creiem que tenim objectius i plantejaments molt coincidents. Ens marquem el límit d'abans de Nadal per aclarir el panorama”, expliquen fonts de Junts. En cas de desacord, el partit procedirà a articular-hi les seves pròpies candidatures.

Però el xoc entre Junts i el PDeCAT no solament es reproduïx en la presentació de candidatures. “També hem de tenir drets electorals de l'antiga coalició del 2019”, reivindiquen les mateixes fonts, que fan valdre la presència del partit arreu del país i la seva participació en aquella coalició. Tot plegat ho acabarà dirimint la Junta Electoral. En depenen la participació en debats televisats i la presència i visibilitat en l'encartellament a la via pública.

La gran batalla, però, serà a Barcelona, on Junts espera que el PDeCAT no

L'exalcalde de Barcelona Xavier Trias desfulla la margarida ■ ARXIU / JUANMA RAMOS

es presenti pel seu compte en el cas més que probable que Xavier Trias, que recentment ha estripat el carnet del partit d'Artur Mas, acabi fent el pas amb Junts. Al marge de la capital, la formació es proposa retenir Girona després de l'adeu anunciat de Marta Madrenas. El feu de Carles Puigdemont és l'única capital de demarcació on Junts té l'alcaldia. En espera de ratificació en una assemblea, divendres vinent, l'exconsellera Gemma Geis serà la candidata. Junts aspira també a guanyar a Lleida amb Toni Postius –candidat turullista que va arrasar en les primàries davant la dipu-

tada laurista Cristina Casol– i té posades moltes esperances en Teresa Pallarès a Reus en l'era post Carles Pellicer (ex PDeCAT). Altres places on s'arremangaran són Vic, en l'adeu voluntari de la vicepresidenta de Junts Anna Erra, malgrat les pressions perquè repetís, o Granollers, on s'obre una finestra d'oportunitat amb la marxa de l'històric alcalde socialista Josep Mayoral. Igualment, el partit es proposa recuperar la Garriga amb el retorn a l'alcaldia de l'exconsellera de la Presidència Meritxell Budó. D'altra banda, finalment l'exsecretari d'Acció Exterior

Gerard Figueras no serà candidat a Vilanova i la Geltrú per una oferta laboral que requereix dedicació completa.

La sortida del govern de la Generalitat ha generat malestar entre molts alcaldes, que han vist com, a menys d'un any de les municipals, s'han abandonat projectes institucionals que hi havia engegats. El partit té pendent redefinir l'estratègia política i el rumb en el nou escenari d'oposició i té previst celebrar una convenció municipalista el 28 de gener. S'espera abordar-hi la sempre espinosa política de pactes postelectorals. ■

cup CUP

La diputada Basha Changeu en un acte de la CUP-UNCPG ara fa un any al parc de la Ciutadella per presentar les seves propostes contra el racisme ■ ACN

La CUP lluitarà pel regidor de Barcelona

■ La formació recorre el país per explicar la proposta política i escoltar la gent decebuda amb els partits

E. Ansola
BARCELONA

La Candidatura d'Unitat Popular (CUP) ha decidit destinar tots els esforços a les eleccions municipals convocada que el Parlament no està donant respostes a les necessitats que té el país actualment ni a les reivindicacions independentistes dels ciutadans. Consideren, a més, que hi ha una gran decepció entre tots els votants de l'1-O per com s'han dividit les forces independentistes i, ara, un cop feta la tria dels candidats de les quatre demarcacions catalanes, el focus se centra en l'elaboració del programa que desenvoluparan a partir de les xerrades i els debats territorials que portaran a terme sota el lema *Un país en marxa* fins a final d'any. D'aquesta manera, volen afrontar al-

gunes de les principals problemàtiques que afecten el país com ara les afectacions en el preu dels lloguers sobretot a la regió metropolitana de Barcelona i la falta d'infraestructures que ofereix oportunitats laborals que es registra en els entorns rurals.

Amés a més, i no menys important, un dels principals objectius de la CUP en aquestes eleccions del mes de maig és recuperar la representació a l'Ajuntament de Barcelona amb la candidata a l'alcaldia de Barcelona i diputada al Parlament, Basha Changeu.

La representació de la CUP està circumscriu ara en un total de 143 municipis dels Països Catalans on hi ha grups municipals de candidatures vinculades a la coalició CUP-Poble Actiu. En total disposen de 361 electes. ■

POLÍTICA A SIS MESOS DE LES MUNICIPALS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

PSC PSC

Aprofitar dinàmiques per créixer i recuperar capitals

■ A l'abril tanquen el procés d'elecció de candidats per superar les 540 llistes i ja n'hi ha 219 de ratificats ■ Han prioritzat les capitals de província, que volen recuperar, i ciutats com Terrassa i Reus

Jordi Alemany
BARCELONA

Amb ERC com a principal rival a batre, el PSC afronta les eleccions municipals amb la tranquil·litat, encara que sigui aparent, de veure's beneficiat per les dinàmiques prospectives a les enquestes que els auguren una posició ascendent en tots els àmbits electorals. Per això no entren encara a identificar ni rivals ni donar consignes, conscients que els ciutadans no estan en clau electoral i que l'única consigna és que "els interessa una bona gestió i que els resolguin els problemes", explica la vice primera secretària de l'àrea d'organització i acció electoral i alcaldessa de Sant Boi de Llobregat, Lluïsa Moret. Un missatge que ja porta implícit el desgast als republicans amb qui s'espera una dura pugna per

Els 137 alcaldables que el consell nacional va ratificar el passat 19 de novembre a Badalona ■ ACN

aconseguir l'hegemonia al cinturó metropolità—on ja van recuperar l'alcaldia de Sabadell amb Marta Farrés— i a les capitals de Lleida i Tarragona que van perdre el 2019.

De fet és on s'han afeinyat més a definir candi-

dats, com també va passar a grans municipis on tradicionalment havien governat, com és el cas de Terrassa i Reus. Els noms de Rubén Viñuales (Tarragona), Fèlix Larrosa (Lleida), Eva Candela (Terrassa) va ser dels primers a

ratificar-se pel consell nacional el juliol passat en una primera tongada de 84 caps de llista que els ha seguit una segona tanda de 137 el passat 19 de novembre, sobretot de persones que no estan a l'oposició, però tampoc tenen

l'alcaldia i alguns que ja l'estan exercint. Entre ells hi havia Jaume Collboni (Barcelona), Rubén Guisjarro (Badalona), Sandra Guaita per la renúncia d'Andreu Martín (Reus), Pere Soler (Sant Cugat del Vallès), Antonio Balmón

(Cornellà de Llobregat), Juan Luis Ruiz (Vilanova i la Geltrú), Maria Miranda (Castelldefels), Ana Alba (Sant Andreu de la Barca) i Gemma Badia (Gavà), a més dels primers de municipis petits com Julio Silva (Rupit i Pruit) Jordi Ayats (Vallbona de les Monges), Fermí Massot (Aspa) i el jove de 18 anys Gael Rodríguez (Portbou).

Moret explica que al febrer es ratificarà el gros d'alcaldies que ja estan consolidades, com podria ser Núria Marín (l'Hospitalet de Llobregat), Núria Parlon (Santa Coloma de Gramenet) o Antoni Balmón (Cornellà) i el procés culminarà a l'abril amb alguna candidatura que es constitueixi a última hora, ja que "l'objectiu és créixer i ampliar la implantació al territori perquè estem en millors condicions que el 2019". Primer, però, volen reforçar majories on ja governen, proposar "alternatives sòlides" on són oposició i, finalment "ser allà on no hi érem i teníem votants orfes". Creu, per tant, que superaran les més de 540 llistes del 2019 perquè "tenim millor recepció al territori i hi ha gent que vol representar les nostres sigles" i exploren aliances amb iniciatives d'àmbit local. ■

PP PP

El PP compta amb l'efecte Feijóo

■ El partit encara no ha oficialitzat cap candidat, i pensa fer-ho al desembre

Clara Ribas
BARCELONA

El Partit Popular de Catalunya ha constatat en els últims mesos l'efecte provocat pel lideratge d'Alberto Núñez Feijóo, i ha vist com els primers pronòstics de recuperació es van repetint. Així ho ha confirmat a aquest diari el presi-

El president provincial del PP de Catalunya, Manu Reyes ■ JUANMA RAMOS

dent provincial del partit, Manu Reyes, que ha explicat que, des que es va fer el relleu a la presidència espanyola del partit hi ha persones interessades a acostar-se a la formació, algunes de les quals provenen d'altres grups com ara Vox o Ciutadans.

Pel que fa a la proclamació de candidats, Reyes assegura que encara s'hi està treballant, i, preguntat per possibles noms a l'alcaldia de Barcelona, com ara Daniel Sirera o Dolores Montserrat, el representant popular no vol concretar res, però valora positivament el fet que la formació pugui triar: "La possibilitat de disposar de persones vàlides i també la constatació que hi ha gent que vol acostar-se, ens permet dir que hi ha planter", assegura.

Cs CIUTADANS

Ciutadans ofereix apostar pel vot útil

■ La formació aspira a mantenir els 240 regidors que té ara mateix a Catalunya

Clara Ribas
BARCELONA

Ciutadans compta a mantenir els 240 regidors que té actualment, els quals són sobretot en els municipis metropolitans. Així ho ha explicat el diputat al Parlament i candidat a l'alcaldia de Sabadell, Jon Garcia, que hi ha afegit que la voluntat del partit es arribar al 89% de la població oferint "poder ser

decisius a l'hora de firmar governs". La formació encara no ha proclamat el seu candidat a l'alcaldia de Barcelona, però sí que ha designat els alcaldables d'alguna de les ciutats metropolitanes, com a l'Hospitalet, on presenten Miguel Garcia, a Santa Coloma, amb Dimas Gragera. Marisol Garcia es presentarà a Badalona, Montserrat Martínez, a Terrassa, i el mateix Joan Garcia, a Sabadell.

"Ofereim l'experiència adquirida en aquests darrers anys i el vot útil, que pot ser essencial a l'hora de fer pactes", ha reblat

Garcia.

Igualment les eleccions del mes de maig poden ser decisives per a la formació de Ciutadans, en la mesura que podran ser un termòmetre del nivell de suport que té el partit, que es troba en ple procés de renovació. La mateixa presidenta de Cs, Inés Arrimadas, ha assegurat recentment que Catalunya és "fonamental" per redreçar la situació del partit i garantir-ne la remuntada política. "Això ho tornarem a aixecar", va manifestar en un acte recent amb càrrecs locals. ■

POLÍTICA A SIS MESOS DE LES MUNICIPALS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

De la tradició al futur

RÈCORDS • El socialista Pere Moradell, a l'alcaldia de Torroella de Fluvià des del 19 d'abril de 1979 pel PSC, conversa amb el candidat més jove que el partit presenta a Catalunya, Gael Rodríguez, proclamat amb poc més de 18 anys a Portbou **NEXES** • Tot i pertànyer a dues generacions força allunyades i amb arrels diferents, coincideixen en la voluntat de servei als seus veïns

Joan Puntí / Emili Agulló
TORROELLA DE FLUVIÀ / PORTBOU

L'any 2003, quan Pere Moradell guanyava per setè cop els comicis municipals a Torroella de Fluvià amb el PSC, encara no havia nascut Gael Rodríguez (Portbou, 2004), que amb 18 anys és el cap de llista més jove proclamat pels socialistes a Catalunya. Moradell (Torroella, 1952) i Rodríguez representen la tradició municipalista del partit i el seu futur, amb dos presents intergeneracionals que es donaran la mà en els comicis del maig vinent. Cadascú porta a la motxilla les seves vivències polítiques, el del farcell de viatge més gros, Moradell, amb l'aprenentatge de 43 anys en la política, un dels dos alcaldes *degans* de Catalunya que exerceix el càrrec des del 19 d'abril de 1979 —l'altre és l'independent Josep Vilà, de Fogars de la Selva—. Un bagatge edificat sobre el mètode d'assaig-erró en ple post-franquisme; unes arrels polítiques ben diferents de les del seu jove company, Rodríguez, amb poc més de dos anys de militància socialista i una primera aproximació a la política engendrada enmig de la visió satírica dibuixada pel *Polònia* de TV3, però amb un discurs coincident de voluntat de canvi —en el seu cas en un Portbou a redós de la vella estació transfronterera— que ja voldrien tenir per si mateixos acabats d'arribar a la política com ell amb vint anys més al sarró.

Molt amablement, tots dos s'han assegut amb El Punt Avui a la terrassa de l'hotel Aires de l'Empordà, a Vilacolum, una sobretaula de pretador, amb moltes ganes d'intercanviar experiències. Es trenca de seguida una conversa que costa poc d'enfilars perquè flueix amb facilitat. Parlen el mateix idioma, malgrat que els separen 52 anys. La conversa no arranca en sec. Havien fet un bon escalfament previ per a la conversa, dinant plegats abans de la trobada. "Que ens separen 52 anys? El PSC és igual avui que l'any 1979", arrenca el jove. "I tant!" —s'hi agafa el veterà— "Jo he passat la Loapa i el procés. Després d'haver passat molts atacs ferotges al llarg dels anys, els del PSC continuem sent aquí. Per què? Per la fidelitat de la militància." La coincidència és de base. Gael *pica el córner*: "Jo veig partits de moda amb unes bases que no hi són a les verdes i a les madures. I així els va." I l'experimentat re-

Gael Rodríguez, el candidat més jove del PSC, amb 18 anys, a Portbou; i el també socialista Pere Moradell, un dels dos únics alcaldes catalans que ocupen el càrrec ininterrompudament des del 1979 ■ MANEL LLADÓ

11 mandats acumula Pere Moradell amb el PSC a Torroella de Fluvià, després de vèncer sempre en els comicis al poble, on va ser investit primer alcalde de la democràcia actual el 19 d'abril del 1979.

19 anys tindrà Gael Rodríguez, el candidat més jove que presenta el PSC, el 28 de maig del 2023, que es podrà votar per primer cop.

mata a porteria: "Ens donaven per morts i jo ja he enterrat el PSUC, Convergència, Unió Democràtica i el PDeCAT." I, com la reina Elisabet d'Anglaterra: "He conegut tots els presidents de la Generalitat, i m'han anat passant al davant."

Paral·lelismes de joventut Moradell va enrolar-se en un PSC en què, entre d'altres, marcaven el ritme noms com ara Josep Pallach. Provenent d'Unió de Pagesos, tenia inquietud per millorar un poble "amb tres fanals dels anys 40, sense clavegueram ni carrers asfaltats". I recorda com a gran obra la construcció d'una mota —un dic naturalitzat— per protegir el nucli de les inundacions cada cop que el Fluvià creixia massa. A banda, el seu secret per mantenir-se en el càrrec es basa en "26 hores diàries de dedicació" perquè tothom estigui content. I de la conversa de carrer de tota la vida s'ha adaptat al temps de What-

sapp. "Al final, la gent valora que els solucionis el problema", i "millor encara si t'hi avances i no arriba a haver-n'hi", rebla Rodríguez.

L'alcalde veterà encara no sap què és perdre en unes eleccions, tot i que el 2019 li va anar de només un vot enfront de Jordi Nierga, l'opositor que aspirava a rellevar-lo a l'alcaldia. Ara, quan semblaria que és bon moment per marxar, sense prendre riscos polítics excessius, quan amb 70 anys sembla que podria ser un moment òptim per dir prou, aspira a revalidar una victòria més folgada: "Saps què passa? Vaig tallar just, però penso que allò va ser circumstancial: llavors em va perjudicar la malaltia que tenia, i a més soc conegut pel fet de ser un antiprocessista, i en aquell moment això feia mal."

Un partit "revitalitzat" Les tensions derivades del procés van delmar amb centenars de sol-li-

cituds de baixa la militància del PSC, sobretot a les comarques gironines. El 2019, l'aplicació del 155 encara era recent i costava trobar candidats, però ara Rodríguez diu que no han revertit: "Fa quatre anys no hi havia equip a Portbou, però ara a l'agrupació compartida amb Llançà, Colera i el Port de la Selva tenim una o dues altes cada mes", destaca. Malgrat això, als municipis, tots dos aposten per projectes transversals i una ideologia republicana, tot i que federal: "Duré gent independentista a la llista, però amb un projecte regenerador", anuncia el jove. I Moradell defensa que el vota "gent de la CUP".

Un alcalde, però, ho té més fàcil a l'hora de fer arreglar "el panot trencat o la trobada d'un gos perdut" que un candidat que ha de centrar el programa en les promeses, i a trobar solució a les crítiques. Pel jove Gael Rodríguez, que ha començat a cursar aquesta tardor el grau uni-

Moradell: "He conegut tots els presidents de la Generalitat, i m'han anat passant al davant"

versitari d'història i cambrer d'ofici en el negoci familiar, veu que molts turistes valoren a parts iguals el "potencial de Portbou" i la "sensació de decadència", i treballa un projecte per relançar l'estació de mercaderies com a motor econòmic i la de passatgers en clau turística. No descuida, però, el diàleg i l'activitat en les xarxes socials, "on arriben coses que pel carrer fa cosa dir". Moradell encara reserva els seus trumfos per al balanç en campanya i l'anunci de projectes i obres que l'oposició li podria copiar.

En el debat, la pregunta sobre si cal dignificar la feina d'alcalde, i Moradell recorda els més de 20 anys "de vegades sense dormir, sense cobrir res", compaginats amb la pagesia, i un consell per a Rodríguez que serveix per a qualsevol cap de llista d'altres sigles: "Actuar amb honestat i sentit comú, encara que de vegades t'equivoquis." I, caldria limitar mandats? En el cas de Moradell, la pregunta és sobrerera. Però el jove aspirant també es desmarca dels discursos políticament correctes: "Sempre serà el que decideixi la gent, i jo em presento amb un projecte per deu anys" a Portbou. Les administracions no són ràpides. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Puigdemont veu el seu litigi a la UE d'interès col·lectiu

Reivindica el caràcter polític del cas per derrotar l'Estat als tribunals i nega que respongui a l'interès de reduir anys de presó ■ Rovira denuncia l'intent de dividir el moviment amb la sedició

Redacció
BARCELONA

L'expresident Puigdemont sosté que el litigi judicial dels eurodiputats Toni Comín, Clara Ponsatí i ell mateix no és una qüestió d'interès personal per estalviar-se anys de presó sinó una lluita política d'interès col·lectiu perquè derrotar judicialment l'Estat tindria conseqüències polítiques. En la seva intervenció ahir al ple de l'assemblea de representants del Consell de la República, Puigdemont va defensar: "Si obrim un front de confrontació amb l'Estat espanyol, és per derrotar-lo, no perquè

nosaltres en sortim més ben parats i passem menys temps a la presó." L'expresident reivindica que el Consell de la República fa una "confrontació permanent" amb les institucions de l'Estat mentre que la del govern català presidit per Aragonès la fa "limitada" perquè és un soci parlamentari del govern de PSOE i En Comú Podem. De fet, l'expresident no s'està d'afirmar que el govern en solitari d'ERC és "la constatació d'una renúncia a fer servir una majoria que la gent va expressar nítidament a les urnes" i que "en alguns aspectes sembla que treballa en contra" de la indepen-

Ponsatí i Comín esperaven Puigdemont a la sortida del tribunal de Sàsser, el 2021 ■ ACN

dència. En la mateixa intervenció Puigdemont va rebutjar que el Consell de la República es presenti a les eleccions per intentar aglutinar el vot independentista. Sosté que no és ni la previsió ni la funció de l'organisme avui per avui perquè l'objectiu és representar "gent de tots els àmbits" del moviment.

Per la seva banda, la secretària general d'ERC, Marta Rovira, va negar que la reforma de la sedició tingui l'objectiu de facilitar l'extradició de Puigdemont i considera que els dirigents del PSOE que així ho han afirmat només busquen dividir l'independentisme. "És una expressió una altra vegada de l'a por ellos, d'amenaçar la gent, i al final no deixa de ser una intenció de dividir-nos entre nosaltres", afirma la dirigent exiliada en una entrevista que Catalunya Ràdio emetrà dimecres. Rovira reivindica que ERC treballa per tot l'independentisme, "sobretot pels lideratges que ho han donat tot pel moviment". ■

Junts i PSC desconfien d'ERC pels pressupostos

Junts creu que ja té pactes amb altres i el PSC insta Aragonès a dir si els vol de socis

Redacció
BARCELONA

Junts i PSC van mostrar ahir desconfiança en la gestió de la negociació sobre els pressupostos per part del president Aragonès i d'ERC. En una entrevista a Ràdio 4, el portaveu de Junts, Josep Rius, va afirmar que tenen la impressió que el govern té pactes pressupostaris amb altres formacions: "Comença a traspasar de manera sòlida com si hi hagués coses pactades." Junts, diu, es manté a la taula perquè vol participar de l'acord però denuncia que el govern d'Aragonès ja està "avançant i negociant" amb En Comú Podem mentre que la seva formació no ha rebut els detalls dels comptes que van demanar fa "gairebé

Ple del Parlament amb el govern d'ERC a primera fila ■ ACN

un mes". Rius proposa una possible rebaixa fiscal per a les rendes mitjanes.

Per la seva banda, la vice primera secretària d'organització del PSC i alcaldessa de Sant Boi, Lluïsa Moret, va reclamar a Aragonès que "digui d'un cop si compta o no amb el primer grup del Parlament" per negociar la proposta

pressupostària per al 2023. Moret acusa d'inacció ERC i considera que "fer les coses tard i no arribar a temps" és la "tònica habitual" dels republicans. La dirigent socialista ho contraposa a la determinació del govern de Pedro Sánchez per aprovar els pressupostos generals de l'Estat (PGE). ■

Segurnou

CORREDORIA D'ASSEGURANCES

VISITI'NS
S'ESTALVIARÀ MÉS DEL 30%
EN L'ASSEGURANÇA DE VIDA
DEL SEU BANC O CAIXA

EXEMPLES D'ASSEGURANCES DE VIDA-RISC

Capital de 100.000 € per mort i/o invalidesa:

30 anys	106 €/any
35 anys	132 €/any
40 anys	192 €/any
45 anys	315 €/any

La prima es calcula en cada renovació en funció de l'edat de l'assegurat

Tel. 977 338 557 • Passeig Mata, 22 • REUS
comercial@segurnou.com